

1. de facult.
alim. cap. 1.

Quibus Hippocratis verbis ea sunt similia, quæ apud Gal. extant, dum ait: Quemadmodum enim ex ijs, quæ à nobis præparantur, nonnulla, quæ facultatem ac substantiam habent contrariam, componuntur: ita & natura ipsa, per multa, quæ sensui simplicia apparent, commiscuit: quod in plerisque alimentis comperias. Etenim non lens sola, sed & brassica, atq; adeò marina propemodum omnia, ὀσπράκόςδεσμα, composita expugnantibus facultatibus naturam sunt sortita. Nam solidum cuiusque corpus tardè permeat, aluumque sistit: humor verò stimulat ad excretionem. Ait etiã

2. de Dieta
num. 224.

Ἱπποκρ. οἶνον, θερμὸν καὶ ξηρὸν, ἔχει δέλι καὶ καρκινικὸν ἀπὸ τῆς ὕλης: id est, Vinum, calidum est & siccum. Habet autè & purgatorium quid à materia. Caliditatè ergo & siccitatem ad formalem qualitatem reducit: à materia verò pendere ait purgantem facultatem, terreã, subtili, adustã, quod, vt annotat Zuingerus, in Tartaro obseruare licet, non parua cum Chymicorũ admiratione, mineralem quandam illius substantiam, quotidiana experientia deprehendentium. Sunt ergo